

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ У ЗВО.

Людмила Пікулицька (Суми, Україна)

Наразі, коли ситуація з COVID-19 охопила майже усі країни світу, людство перейшло на дистанційний формат роботи і поняття дистанційна робота в першій половині 2020р стало найпопулярнішим терміном.

Серед найактивніших користувачів цього формату є освітній сектор. Це пов'язано з тим, що сучасні Інтернет-ресурси забезпечують «інтерактивність і мультимедійну підтримку навчального процесу, контроль оцінки пізнавальної діяльності студентів» [2, С. 34]. Інтернет-технології дозволяють викладачу не проводити навчання віч-на-віч у класі, а використовувати ресурси для дистанційного навчання, створивши умови для повноцінного засвоєння матеріалу.

Питання технологій дистанційного навчання у процесі навчання іноземних мов розглядаються у роботах як українських, так і закордонних фахівців, серед яких О. Андрєєв, Є. Дмитрієва, В. Кухаренко, В. Свиридюк, Ю. Горвіц, Н. Майєр, Н. Муліна, К. Кожухов, А. Хуторський, G. Dudeney, N. Nockly та ін. Використання можливостей Інтернету в освіті вивчали І. Захарова, Є. Полат, В. Попов; особливості спілкування «педагог – студент» у процесі дистанційного навчання розглядали В. Баженова, П. Марков. Наукове обґрунтування принципів дистанційної освіти здійснено на основі й під впливом досліджень з проблем освіти дорослих такими науковцями, як Д. Аветисян, С. Зінов'єв, А. Іванников, А. Мелюхін.

Більшість науковців визначають дистанційне навчання як особливу форму організації освітньо-виховного процесу, яка базується на використанні новітніх інформаційно-комунікаційних технологій та забезпечує ефективну інтерактивно-інформаційну взаємодію між всіма учасниками освітньої діяльності незалежно від місця їх знаходження [3], [4].

Порівнюючи традиційну форму навчання із дистанційною, слід зазначити про значні переваги останньої, а саме: можливість отримати освіту за коротший термін з урахуванням індивідуальних потреб студента; можливість отримання освітніх послуг у зручний час для студента; можливість поєднувати навчання та роботу, а також використання різнопланової інформації, інформаційних та телекомунікаційних технологій. Найголовнішою перевагою дистанційної форми навчання є, безперечно, підвищення рівня ІТ-компетенції, що дозволяє як викладачу, так і студенту зберігати конкурентоспроможність і не відчувати шок від постійних технічних та інтелектуальних інновацій. Варто зауважити, що продуктивність системи дистанційної освіти залежить не тільки від використання сучасних цифрових технологій, але й від усвідомлення необхідності творчого підходу до роботи, встановлення взаємодії студентів та викладачів в інформаційному просторі.

У розпорядженні сучасного викладача Інтернет-ресурси, програми, які дозволяють встановити дистанційний зв'язок зі студентами й максимально продуктивно організувати процес навчання. Опрацювавши матеріали з теми, дійшли до висновку, що найчастіше використовуються наступні ресурси:

- відправлення повідомлень (e-mail, Viber, Telegram);
- спільна робота з документами (Google документи, інтерактивна дошка IDroo);
- система управління курсами (Moodle);
- відеоконференції (Zoom, Google Meet, Skype).

За допомогою програм, які дозволяють відправити повідомлення можна організувати групи та швидко зв'язатися з усіма учасниками, відправляючи інформацію не тільки у форматі тексту, але й фотографії, аудіо- та відеозаписи.

Спільна робота з документами дозволяє працювати усім учасникам над одним документом. Наприклад, для перевірки студентських завдань можна використовувати Google документи, де студенти розміщують свої файли. Віртуальні дошки допоможуть в організації уроку, так як на них можна завантажити тексти, мультимедіа, файли, малювати, писати (IDroo).

У ЗВО широко використовують віртуальне навчальне середовище на базі Moodle [1, с. 57]. Moodle – навчальна платформа призначена для об'єднання педагогів, адміністраторів і студентів в одну надійну, безпечну та інтегровану систему для створення персоналізованого навчального середовища. За допомогою цього ресурсу можливо створити повноцінний предметний курс, який складається з лекцій, практичних завдань, тестів.

Безумовно, усі вищезазначені ресурси, мають велике значення в дистанційному навчанні. Однак, найкращого результату можна досягнути за умови прямого контакту зі студентами. Це можливо завдяки використанню відеоконференцій, так як викладач має змогу працювати з групою, одночасно чути та бачити студентів.

Лідером серед таких програм є Zoom. Ця програма створена для проведення відеоконференцій, онлайн-зустрічей, дистанційного навчання. Найвагомішою перевагою Zoom для дистанційного навчання є розширені можливості демонстрації екрану. Саме ця опція дозволяє наочно пояснити будь-який матеріал. У Zoom можна додавати презентації, ділитися зі звуком (що дуже важливим для аудіювання під час вивчення іноземних мов). Під час демонстрації екрану викладач може використовувати функцію коментування. Це означає, що можна писати, малювати на екрані. Наприклад, під час демонстрації файлів docx, .pdf за допомогою інструментарію Zoom можна виділяти текст, корегувати інформацію, креслити, це дозволить студентам краще зрозуміти та засвоїти навчальний матеріал.

У платформу вбудована інтерактивна дошка яку можна демонструвати всім учасникам відеоконференції. така опція буде зручною та незамінною для навчання та й під час обговорення робочих моментів. Крім того є можливість легко і швидко перемикатися з демонстрації екрану на інтерактивну дошку.

Таким чином, Zoom - це поліфункціональна програма, яка успішно використовується у навчальному процесі.

Отже, цифрові технології розвиваються і дозволяють не тільки підтримувати, а й підвищувати продуктивність освітнього процесу, зробити його цікавим для студентів, мотивувати їх до пізнавальної діяльності та дають можливість отримати якісну освіту.

Список літератури

1. Брюханова В. В. Реализация текущего контроля освоения базового курса в системе дистанционного обучения Moodle / В. В. Брюханова, А. А. Дорошкевич, Н. С. Кириллов и др. // Современное образование : содержание, технологии, качество. – 2016. – Т. 2. – С. 57 – 60.
2. Воробьева Е. И. Информатизация иноязычного образования: основные направления и перспективы: монография / Е. И. Воробьева. – Поморский гос. ун-т им. М. В. Ломоносова. – Архангельск: Поморский университет, 2011. – 123с.
3. Игнатович Т.В. Использование интерактивных приложений в курсе РКИ (элементарный и базовый уровни) / Т. В. Игнатович // Материалы международной научной конференции «Китайско-белорусские языковые, литературные и культурные связи: история и современность». – Минск: Издательство БГУ, 2019. – С. 257 – 262.
4. Сергеева Н. А. Технологии электронного обучения и дистанционного образования в профессиональном обучении / Н. А. Сергеева, А В. Сергеев // Сборник статей Международного научно-методического конкурса «Преподаватель года 2019». – Петрозаводск: Международный центр научного партнерства «Новая Наука», 2019. – С. 174 – 182.